

Sygn. akt IV U 1205/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 grudnia 2015r. w S.

odwołania A. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 2 października 2014 r. Nr (...)

w sprawie A. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 1205/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 2 października 2014r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił A. G. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, iż Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 22.09.2014 r. ustaliła, że nie jest niezdolny do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył A. G. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wskazał, że leczy się psychiatrycznie, choruje na zapalenie stawów, miał problemy z chodzeniem i kręgosłupem, leczy się na nadciśnienie tętnicze i ma liczne torbiele na nerce (odwołanie k. 1-4).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 22.09.2014 r., która nie stwierdziła u wnioskodawcy niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.5-6).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca A. G. dnia 3 lipca 2014r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k. 1-4 a.r.). A. G. do dnia 27 lipca 2014 r. pobierał świadczenie rehabilitacyjne na podstawie decyzji z dnia 28 stycznia 2014 r. (k. 8 a.r.).

Rozpoznając wniosek ubezpieczonego z dnia 3 lipca 2014r. organ rentowy skierował wnioskodawcę na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 5 sierpnia 2014 r. ustalił, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (k.18 akt organu rentowego).

Dnia 20 sierpnia 2014r. ubezpieczony wniósł sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS (k.48 akt lekarskich organu rentowego) i na skutek wniesienia powyższego sprzeciwu skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 22 września 2014r. ustaliła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (k.29 akt organu rentowego). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 2 października 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił A. G. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k.34 akt organu rentowego).

Zespół biegłych: psychiatry i psychologa w opinii sporządzonej na zlecenie Sądu rozpoznali u ubezpieczonego neurastenię. Biegli po zbadaniu ubezpieczonego i zapoznaniu się z jego dokumentacją medyczną wskazali, że znaczący wpływ na stan psychiczny ubezpieczonego mają czynniki sytuacyjne, ma tendencję do izolowania się, skłonności do wyolbrzymiania „cierpienia”. Ubezpieczony od dnia 28 sierpnia 2014 r. bierze udział w psychologicznej terapii indywidualnej co daje szansę na zmniejszenie dolegliwości i poprawę jego aktywności życiowej. Biegli wskazując na powyższe uznali ubezpieczonego za zdolnego do pracy zgodnie z posiadanymi przez niego kwalifikacjami kierowcy (opinia k. 16-17).

Kolejny zespół biegłych lekarzy: kardiolog i ortopeda w swojej opinii rozpoznali u ubezpieczonego nadciśnienie tętnicze zredukowane, nadwagę, okresowe dolegliwości bólowe odcinka L-S kręgosłupa w przebiegu zmian zwyrodnieniowych, bez objawów rozciągowych i niedowładów, blizny po oparzeniach obu kolan, bez ograniczenia ruchomości, zaburzeń sprawności i wydolności chodu. Biegli wskazali, iż powyższe choroby w aktualnym stanie zaawansowania nie skutkują niezdolnością do wykonywania pracy zarobkowej zgodnie z kwalifikacjami ubezpieczonego. Nadciśnienie tętnicze jest zadawalająco kontrolowane, brak danych klinicznych potwierdzających narządowe powikłania nadciśnienia. Ubezpieczony nie wymagał dotychczas szpitalnej diagnostyki i leczenia kardiologicznego. Patologie układu ruchu również nie ograniczają w istotny sposób możliwości podjęcia pracy przez ubezpieczonego. Nie stwierdzono ograniczenia ruchomości, zaburzeń sprawności oraz wydolności chodu. Mając na uwadze powyższe biegli uznali ubezpieczonego za zdolnego do pracy (opinia k. 27). Również biegły lekarz nefrolog nie stwierdził u ubezpieczonego niezdolności do pracy, wskazując że nie stwierdził żadnej choroby nerek, a opisywane torbiele nie są schorzeniem i nie powodują żadnych następstw i nie powodują niezdolności do pracy (opinia k.34).

Ubezpieczony A. G. skończył 43 lata, z zawodu jest technikiem mechanizacji prac obliczeniowych o specjalności przetwarzania danych, pracował jako kontroler przewozów pasażerskich, kierownik zespołu rewizorskiego, prowadził działalność gospodarczą, ostatnio był zatrudniony jako kierowca (okoliczności niesporne).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy A. G. nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który

udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania wnioskodawcy od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy u wnioskodawcy istnieje częściowa lub całkowita niezdolność do pracy. Sporządzone na tę okoliczność opinie biegłych sądowych: psychiatry, psychologa, ortopedy, kardiologa, nefrologa jednoznacznie wskazują na to, że ubezpieczony A. G. nie jest niezdolny do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami. Wszyscy biegli wskazali konsekwentnie, że aktualny stan zdrowia ubezpieczonego nie skutkuje jego niezdolnością do pracy.

Analizując przedmiotowe opinie biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowią one miarodajne i wiarygodne dowody w sprawie, gdyż wydane zostały przez lekarzy specjalistów, a ponadto poprzedzone zostały analizą dokumentacji lekarskiej wnioskodawcy i jego badaniami. Opinie są spójne i logiczne oraz należy uzasadnione. Biegli wydając opinie mieli na uwadze wiek ubezpieczonego, jego kwalifikacje zawodowe (wykształcenie: technik mechanizacji prac obliczeniowych o specjalności przetwarzania danych, zawody wykonywane: kontroler przewozów pasażerskich, kierownik zespołu rewizorskiego, ostatni zawód kierowca) i zdolności psychofizyczne. Sąd obdarzył wiarygodnością dowody z opinii biegłych lekarzy w całości. Wszystkie opinie wykazały, że stan zdrowia ubezpieczonego nie powoduje jego niezdolności do pracy. Z uwagi na brak niezdolności do pracy nie spełnione zostały wszystkie przesłanki z ar. 57 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS i brak jest podstaw do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴ §1 kpc oddalił odwołanie.